

Barraca de Cal Ton Vives 2

Castellfollit del Boix

Ubicació

Comarca:	Bages
Lloc/Adreça:	Solella de Cal Ton Vives. Est de Castellfollit del Boix
Emplaçament	Camí cap a Sant Pere. A Cal Comte agafar el camí de la dreta, camí de Cal Guilard, i el segon camí a la dreta
Alçada:	517

Coordenades:

Latitud:	41.66585
Longitud:	1.70674
UTM Est (X):	392336
UTM Nord (Y):	4613485

Classificació

Número de fitxa	08059 - 194
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Contemporani Popular
Segle	XIX
Estat de conservació	Dolent
Notes de conservació:	Enderrocada
Protecció	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Sense ús
Titularitat	Privada
Titular:	08058A008000940000PP
Autoria de la fitxa	Núria Cabañas. Web Cultura, SCP.
Data de registre de la fitxa:	dj., 18/02/2021 - 16:55

Descripció

Barraca de planta rectangular que reaprofitava dues grans roques naturals que li fan de tancament posterior i laterals, amb alguns dels espais construïts amb la tècnica de la pedra seca. L'accés es troba situat al sud. No conserva ni la llinda de la porta ni la coberta.

Història

Les barraques de pedra seca són construccions lligades plenament amb l'activitat agrària i, principalment al conreu de la vinya. A la comarca del Bages, a partir del segle XVIII, el conreu de la vinya esdevindrà una de les principals fonts econòmiques i de desenvolupament de la zona. L'arribada de la fil·loxera a la vinya francesa va provocar un augment de la demanda de vins a Catalunya ocasionant que molts pagesos plantessin vinya a les zones més muntanyoses i de difícil accés, augmentant la construcció d'aquest tipus d'edificacions. Les barraques estan construïdes amb la tècnica de la pedra seca, que consisteix en superposar i encaixar pedres de diverses mides sense cap material d'unió. La pedra s'obtenia del propi camp, un cop es llaurava. Alhora d'edificar les parets de la barraca ja es tenia en compte de deixar l'espai de la porta, finestres, armaris... En la majoria dels casos és una barraca simple amb un sol portal d'accés que permet el pas d'una persona, malgrat que també hi ha barraques dobles amb entrades independents, una per la persona i l'altre per l'animal. La funció d'aquestes construccions era la d'aixoplugar, un espai on guardar l'utillatge agrícola i també com a zona d'emmagatzematge.

Bibliografia

PLANS, J. (2009): Arquitectura tradicional rural en pedra seca a la comarca del Bages. Ajuntament de Bellpuig. Publicacions de l'Abadia de Montserrat. Barcelona.

SOLER, J. (1994): Les barraques de vinya. Les construccions de pedra seca a la comarca del Bages. Editorial quaderns. Manresa.

